

19-Giới Dùng Nước Có Trùng:

Phật tại nước Câu-diêm-di, lúc đó Trưởng lão Xiển-đà dùng nước có trùng để tưới lên cỏ và trộn hồ, các Tỳ kheo nói: “Thầy chớ dùng nước có trùng tưới lên cỏ và trộn hồ khiến chết các loài trùng nhỏ”, Xiển-đà nói: “Tôi dùng nước trộn hồ chớ không dùng trùng”, các Tỳ kheo nói: “Thầy biết nước này có trùng tại sao lại dùng trộn hồ, thầy đối với súc sanh không có tâm thương xót”. Có Tỳ kheo thiểu dục tri túc hành hạnh đầu đà nghe biết việc này tâm không vui liền đem việc này bạch Phật, Phật do nhân duyên này nhóm họp Tỳ kheo tăng rồi hỏi Tỳ kheo Xiển-đà: “Thầy thật đã làm việc này phải không?” Đáp: “Thật đã làm thưa Thế tôn”, Phật liền quở trách: “Tại sao gọi là Tỳ kheo lại dùng nước có trùng để tưới cỏ và trộn hồ”, quở trách rồi bảo các Tỳ kheo: “Do mươi lợi nêu kết giới cho các Tỳ kheo, từ nay giới này nên nói như sau:

Nếu Tỳ kheo biết nước có trùng mà tự dùng để tưới cỏ hay trộn hồ, hoặc bảo người khác dùng thì phạm Ba-dật-đề.

Biết là tự biết hay nghe biết từ người khác. Trùng chỉ chung các loài mà mắt có thể thấy được hay dùng đũy lượt nước lượt qua được.

Tướng phạm trong giới này là nếu Tỳ kheo biết nước có trùng mà dùng tưới cỏ (trộn hồ), tùy trùng chết bao nhiêu thì phạm Ba-dật-đề bấy nhiêu. Nếu bảo người khác tưới cỏ (trộn hồ) tùy trùng chết bao nhiêu thì phạm Ba-dật-đề bấy nhiêu. Nếu Tỳ kheo biết nước có trùng tướng là nước có trùng mà dùng thì phạm Ba-dật-đề; trong nước có trùng tướng là không có trùng mà dùng cũng phạm Ba-dật-đề; trong nước không có trùng tướng là có trùng mà dùng thì phạm Đột-kiết-la; nước không có trùng khởi nghi mà dùng cũng phạm Đột-kiết-la; trong nước không có trùng tướng không có trùng mà dùng thì không phạm.